06/04/2019

Το “Μαύρο” Πάσχα των Ελλήνων της Ανατολικής Θράκης

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Η σημερινή ημερομηνία, **6 Απριλίου**, θυμίζει στους **Θράκες** –και θα έπρεπε να θυμίζει και σε όλον τον ελληνισμό– τη **γενοκτονία των Ελλήνων της Ανατολικής Θράκης**. Ήταν η Δευτέρα μετά το Πάσχα, ένα μαύρο Πάσχα για τους Έλληνες που καθιερώθηκε να τιμάται τον Ιούνιο του 2006 με απόφαση 7ου Παγκόσμιου Συνεδρίου Θρακών, το οποίο έγινε στο Διδυμότειχο. Οι Θράκες αποφάσισαν να προτείνουν στην πολιτεία την ανακήρυξη της 6ης Απριλίου ως ημέρας μνήμης του θρακικού ελληνισμού.

Στις 6 Απριλίου 1914 οι Τούρκοι άρχισαν τη συστηματική εξόντωση των Ελλήνων και την εκδίωξή τους από την περιοχή της Ανατολικής Θράκης.

Σύμφωνα με το greek-genocide.net, «ο πληθυσμός των Ελλήνων της Ανατολικής Θράκης υπερέβαινε στις αρχές του 20ού αιώνα τον αριθμό των 250.000. Κατά τη Γενοκτονία, πολλοί Έλληνες της Ανατολικής Θράκης εξορίστηκαν στην Ελλάδα, ενώ 100.000 μεταφέρθηκαν στο εσωτερικό της Μικράς Ασίας και μόλις οι μισοί επέστρεψαν».[1] Η τελευταία πράξη του δράματος γράφτηκε στις 11 Οκτωβρίου

1922 όταν οι Έλληνες της Ανατολικής Θράκης έλαβαν τελεσίγραφο να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές εστίες τους σε διάστημα 15 ημερών…

Τηλεγράφημα του Reuter's όπως δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της νότιας Αυστραλίας **The Recorder**

Από το greek-genocide.net το pontos-news.gr δημοσιεύει σε δική του μετάφραση απόσπασμα από την ενότητα «Τεκμηρίωση» αναφορικά με τις διώξεις του 1914:

Στις 6 Απριλίου 1914, διακόσιες ελληνικές οικογένειες από τη Στράντζα (τουρκικά: Binkilic) απελάθηκαν. Αφού ξυλοκοπήθηκαν και τους αφαιρέθηκαν τα είδη αξίας, αφού τους υπεξαιρέθηκαν εκβιαστικά τεράστια ποσά, Τούρκοι στρατιωτικοί και χωροφύλακες, με τα ξίφη υψωμένα, τους εξανάγκασαν να φύγουν.

Η Ασπασία Κωνσταντινίδη ήταν αυτόπτης μάρτυρας στην απέλαση και διηγείται:

Μετά από δύο ώρες περπάτημα, φθάσαμε σε ένα βαθύ και στενό φαράγγι όπου βρήκαμε τον δεκανέα Ισμαήλ με έναν αριθμό προσφύγων, που προφανώς μας περίμεναν. Μόλις μας είδε, διέταξε τους οδηγούς μας να σταματήσουν και σέρνοντας τις γυναίκες από τα κάρα τις χτύπησε άγρια. Τράβηξαν τα σκουλαρίκια που φορούσαν κόβοντας τα αυτιά τους. Τις υποχρέωσαν να ξεντυθούν για να πάρουν τα κολιέ τους τραβώντας τα με τόση βία που έκοψαν το λαιμό μιας γυναίκας κάνοντας το αίμα να τρέχει ποτάμι.[2]

Έφθασαν στην Ηράκλεια του Μαρμαρά όπου επιβιβάστηκαν στο πλοίο SS Markell και απελάθηκαν.

Η Teskilat-i Mahsusa («Ειδική Οργάνωση») ήταν μια τουρκική παραστρατιωτική μονάδα που συχνά χρησιμοποιήθηκε κατά τη Γενοκτονία για να συντονίζει τις επιθέσεις κατά των μειονοτήτων. Έκθεση με ημερομηνία 8 Απριλίου 1914, που συντάχθηκε από μία εκ των ξένων πρεσβειών στην Κωνσταντινούπολη, αναφερόταν σε «Ειδικές Επιτροπές» που επιχειρούσαν στην περιοχή της Θράκης κατατρομοκρατώντας Έλληνες και αναγκάζοντάς τους να φύγουν. Με τη βοήθεια της αστυνομίας ιδιοποιούνταν ακίνητα και υποχρέωναν τους ενοίκους τους να υπογράφουν δήλωση ότι έφευγαν με δική τους βούληση.[3]

Έκθεση προξενικής υπηρεσίας στις Σαράντα Εκκλησιές (τουρκικά Kirklareli), με ημερομηνία 23 Απριλίου 1914, ανέφερε ότι οι χοτζάδες (hodjas), στα τοπικά τεμένη υποκινούσαν το μίσος κατά των χριστιανών και των Ελλήνων, ενώ αξιωματούχοι εξόπλιζαν ντόπιους Τούρκους με στρατιωτικά τυφέκια, προκειμένου να διαπράξουν εγκλήματα.[4]

Image not found or type unknown

Πρόσφυγες περιμένουν τα πλοία κατασκηνωμένοι στην αποβάθρα της Ραιδεστού (αρχές Οκτωβρίου 1922)

Η κατάσταση για τους Οθωμανούς Έλληνες είχε γίνει τόσο επισφαλής, που στις 6 Μαΐου 1914 Έλληνες βουλευτές και γερουσιαστές του οθωμανικού Κοινοβουλίου διαμαρτυρήθηκαν στην οθωμανική κυβέρνηση για τις διώξεις κατά των χριστιανών, αλλά μάταια. Αργότερα εκείνον τον μήνα, το Οικουμενικό Πατριαρχείο κήρυξε την Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία υπό διωγμό στην Οθωμανική Αυτοκρατορία δίνοντας εντέλει εντολή για το κλείσιμο όλων των ναών και των σχολείων. […]

Πηγή: Pontosnews